

2016 m. spalio 26 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0412

DFP laikotarpio vidurio peržiūra

2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2014–2020 m. daugiameinės finansinės programos (DFP) laikotarpio vidurio tikslinimo (2016/2931(RSP))

(2018/C 215/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 311, 312 ir 323 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiameinė finansinė programa ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2015/623, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiameinė finansinė programa ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾ (TIS),
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Pasirengimas porinkimui 2014–2020 m. DFP tikslinimui: Parlamento indėlis prieš Komisijai pateikiant pasiūlymą“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiameinė finansinė programa (COM(2016)0604), ir į kartu su juo pateikiamus dokumentus SWD(2016)0299,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos pasiūlymą iš dalies keisti 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo (COM(2016)0606),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2016 m. spalio 25 d. pareiškimą dėl DFP laikotarpio vidurio tikslinimo,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

1. pabrėžia, kad Europos Parlamentas yra nuolat susirūpinęs dėl to, kad pagal dabartinę daugiameinę finansinę programą (DFP) turimi ištekliai yra nepakankami; atkreipia dėmesį į tai, kad pastaraisiais metais iškilo daug naujų krizių ir atsirado naujų prioritetų, ypač prasidėjo migrantų ir pabėgėlių krizė, išorėje susidarė ekstremaliųjų situacijų, atsirado vidaus saugumo problemų, ištiko žemės ūkio krizė, iškilo klausimas dėl Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) finansavimo, tebesilaiko didelis nedarbo, ypač jaunimo nedarbo, lygis; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad ES neseniai ratifikavo susitarimą dėl klimato kaitos;

2. pabrėžia, kad po to, kai buvo atlikta DFP veikimo jos pirmuoju programavimo laikotarpiu peržiūra, kaip pateikiama jo 2016 m. liepos 6 d. rezoliucijoje, siekiant į minėtąsias problemas reaguoti tinkamai, reikalingas didelis papildomas finansavimas iš ES biudžeto, kurio nebuvo įmanoma visapusiškai užtikrinti pirmaisiais šios programos metais dėl dabartinėje DFP numatytų nepakankamų finansinių išteklių; pabrėžia, kad ES biudžetas turi atitikti Europos Sąjungos politinius įsipareigojimus ir strateginius tikslus; taigi primena, jog Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 311 straipsnyje teigiama, kad „Sąjunga pasirūpina savo tikslams pasiekti ir savo politikai įgyvendinti reikalingomis priemonėmis“;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽²⁾ OL L 103, 2015 4 22, p. 1.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0309.

2016 m. spalio 26 d., trečiadienis

3. mano, kad daugiametės finansinės programos tikslinimas yra unikali proga reaguoti į biudžetinius sunkumus, kurie dabar kenkia Europos Sąjungos patikimumui; taigi ragina Tarybą priimti atsakomybę žodžius suderinti su veiksmais ir užtikrinti realistinį, patikimą, nuoseklų ir tvarų ES biudžetą likusiems dabartinės programos metams; mano, kad atliekant tikslinimą turi būti siekiama užtikrinti ilgalaikių politinių Sąjungos prioritetų įgyvendinimo ir reagavimo į naujus iššylančius uždavinius pusiausvyrą; dar kartą pakartoja, jog laikosi principinės pozicijos, kad naujos politinės iniciatyvos neturėtų būti finansuojamos esamų programų ir politikos sąskaita; pabrėžia, kad, siekiant atkurti piliečių pasitikėjimą Europos projektu, reikalingas skaidresnis ir labiau Europos piliečiams prieinamas ES biudžetas;

Greitų derybų dėl DFP tikslinimo pagrindas

4. primena, kad privalomas DFP tikslinimas po rinkimų buvo vienas iš pagrindinių Parlamento reikalavimų derybose dėl dabartinės finansinės programos nustatymo; todėl džiaugiasi, kad Komisija, atlikusi 2014–2020 m. DFP veikimo peržiūrą, kaip numatyta DFP reglamento 2 straipsnyje, nusprendė pasiūlyti DFP reglamento ir TIS tikslinimą; yra įsitikinęs, kad šis pasiūlymas yra tinkamas pradėti deryboms;

5. dar kartą pavirtina, kad jo 2016 m. liepos 6 d. rezoliucija dėl DFP yra jo įgaliojimai būsimose derybose dėl DFP, įskaitant visus DFP laikotarpio vidurio tikslinimo aspektus ir svarbius elementus, susijusius su DFP po 2020 m.;

6. pabrėžia, jog būtina, kad visi per šį tikslinimą susitarti pakeitimai būtų įgyvendinami nedelsiant ir įtraukiami jau į 2017 m. ES biudžetą; ragina Tarybą konstruktyviai ir greitai reaguoti į Komisijos pasiūlymą ir daugiau nedelsiant jai pirmininkaujančiai šaliai suteikti derybų įgaliojimus; yra pasirengęs taikinimo dėl 2017 m. biudžeto procedūros kontekste ir remiantis bendrai sutartu tvarkaraščiu ir konkrečiomis derybų sąlygomis greitai pradėti prasmingas derybas su Taryba dėl DFP laikotarpio vidurio tikslinimo; apgailestauja, kad nors taikinimas dėl biudžeto netrukus prasidės, Taryba dar nėra pasirengusi pradėti derybų dėl DFP; dar kartą patvirtina savo ketinimą susitarimą dėl abiejų paketų pasiekti iki 2016 m. pabaigos;

Parlamento atsakas į Komisijos pasiūlymą: siekiama plataus užmojo susitarimo dėl DFP tikslinimo

7. laikosi teigiamo nusiteikimo dėl siūlomų DFP paketo pakeitimų, ypač dėl lankstumo; vis dėlto apgailestauja, kad Komisija nepasiūlė padidinti dabartinės DFP viršutinių ribų – tai būtų aiškus ir tvarus sprendimas, kaip finansuoti numatomus ES politikos poreikius iki šio laikotarpio pabaigos; pabrėžia Parlamento nusiteikimą, kad 1a išlaidų kategorijos (Konkurencingumas augimui ir užimtumui skatinti), 1b išlaidų kategorijos (Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda), 3 išlaidų kategorijos (Saugumas ir pilietybė) ir 4 išlaidų kategorijos (Europos vaidmuo pasaulyje) viršutinės ribos yra nepakankamos ir turėtų būti padidintos, kad Sąjunga galėtų vykdyti jai tenkančius uždavinius ir įgyvendinti savo politinius tikslus;

8. ypač primena Parlamento prašymus dėl visiško su ESIF susijusių asignavimų mažinimo, dėl kurio daromas poveikis programai „Horizontas 2020“ ir Europos infrastruktūros tinklų priemonei (EITP), kompensavimo, dėl Jaunimo užimtumo iniciatyvos tęsimo jai skiriant tokio pat lygio metinius asignavimus kaip 2014 m. ir 2015 m. ir dėl geroko 3 ir 4 išlaidų kategorijose turimų išteklių padidinimo siekiant įveikti migrantų krizę; teigiamai vertina Komisijos pasiūlytą visą papildomų tikslinių padidinimų paketą, kurį galima finansuoti iš iki šio laikotarpio pabaigos turimų maržų, tačiau pabrėžia, kad šis pasiūlymas nepakankamai atitinka Parlamento lūkesčius atitinkamose srityse;

9. pažymi, kad Komisijos pasiūlymas dėl sumų, vertinamas 12,8 mlrd. EUR, apima skirtingus elementus; ypač atkreipia dėmesį į papildomas lėšas, skiriamas programai „Horizontas 2020“ ir EITP transporto sričiai (po 0,4 mlrd. EUR), „Erasmus +“ ir COSME (po 0,2 mlrd.) ir Jaunimo užimtumo iniciatyvai (1 mlrd. EUR), kurios iš viso sudaro 2,2 mlrd. EUR naujų asignavimų; pažymi, kad daugelio pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuos Komisija pateikė lygiagrečiai su DFP laikotarpio vidurio tikslinimu (ESIF Išorės investicijų plano, įskaitant bendradarbiavimo su atskiromis kilmės ar

2016 m. spalio 26 d., trečiadienis

tranzito valstybėmis partnerystės modelį, ir „Wifi4EU“), suma siekia papildomus 1,6 mlrd. EUR; primena, kad pristatant 2017 m. biudžeto projektą Komisija, atsižvelgdama į vykstančias teisėkūros procedūras, jau įtraukė migracijai skirtą 1,8 mlrd. EUR papildomų lėšų sumą ir atnaujino savo finansinį planavimą 3 išlaidų kategorijai paskirdama 2,55 mlrd. EUR; be to, pabrėžia, kad dalis siūlymų padidinti 1a ir 4 išlaidų kategorijų lėšas jau atspindimi Taisomajame rašte Nr. 1/2017; pagaliau pažymi, kad techninis sanglaudos politikai skiriamų lėšų paketų koregavimas, siekiantis 4,6 mlrd. EUR, yra Komisijos vykdomo techninio proceso rezultatas, ir yra jau atliktas kaip finansinės programos 2017 m. techninio koregavimo dalis;

10. mano, kad jaunimo judumas yra itin svarbus didinant Europos savimonę ir identitetą, ypač populizmo ir klaidingos informacijos skleidimo grėsmės sąlygomis; mano, kad reikia toliau investuoti į Europos jaunimą naudojant ES biudžeto lėšas ir kad tai yra politinė būtinybė; pritaria naujų iniciatyvų, kaip antai neseniai pasiūlyta programa „Europos tinklo „Interrail“ bilietas 18-ojo gimtadienio proga“, pagal kurią kiekvienam Europos piliečiui, kai jam sukanka 18 m., būtų dovanojamas nemokamas „Interrail“ bilietas, įgyvendinimui; prašo, kad atliekant daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio tikslinimą šiam pasiūlymui būtų užtikrintas tinkamas finansavimas;

11. yra ryžtingai nusiteikęs aiškiai išspręsti DFP specialiųjų priemonių mokėjimų įtraukimo į biudžetą klausimą; primena neišspręstą Komisijos ir Parlamento interpretacijos prieštaraivą Tarybos interpretacijai – šis prieštaraivimas pastaruosius keletą metų per derybas dėl metinio biudžeto pagal dabartinę DFP nuolat būdavo dėmesio centre; primena savo įsitikinimą, kad išpareigojimų asignavimams pasitelkus specialiąsias priemones gauti mokėjimų asignavimai taip pat turėtų būti skaičiuojami virš metinių DFP mokėjimų viršutinių ribų; mano, kad atsižvelgiant į Komisijos analizę ir prognozę, dabartinės DFP mokėjimų viršutinės ribos gali būti išlaikytos tik tuo atveju, jei klausimas bus išspręstas laikantis šių nuostatų;

12. išreiškia savo didelį susirūpinimą dėl dabartinių vėlavimų įgyvendinti pagal pasidalijamąjį valdymą vykdomas ES programas, kaip tai rodo, be kita ko, Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projektas, pagal kurį į 2016 m. biudžetą įtraukti mokėjimai sumažinami 7,3 mlrd. EUR; numato, kad dėl tokių vėlavimų iki dabartinės DFP pabaigos gali susidaryti didelė mokėjimų prašymų sanaua; primena, kad 2015 biudžetinėmis metais neįvykdytų išpareigojimų lygis vėl tapo toks pats aukštas, kaip ir anksčiau, o iš būsimų biudžetų finansuotinos sumos išauo iki 339 mln. EUR; yra tvirtai įsitikinęs, kad turėtų būti kuo labiau stengiamasi išvengti tokio nesumokėtų sąskaitų susikaupimo ir naujos mokėjimų krizės, kaip tai buvo matyti ankstesniu laikotarpiu; taigi tvirtai pasisako už naują privalomą 2016–2020 m. laikotarpio mokėjimų planą, kurį turi parengti ir dėl jo susitarti visos trys institucijos; be to, mano, kad visiškas bendrosios mokėjimų maržos išnaudojimas, nenustatant jokių metinių viršutinių ribų, yra būtina sąlyga siekiant išspręsti šią problemą;

13. dar kartą pakartoja savo ilgalaikę poziciją, kad bet koks perteklius, susidaręs dėl nepakankamo ES biudžeto įgyvendinimo ar nuobaudų, turėtų būti įtraukiamas į ES biudžetą kaip papildomos pajamos neatliekant atitinkamo bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) įnašų koregavimo; apgailestauja, kad Komisija šios nuostatos neįtraukė į pasiūlymą dėl DFP laikotarpio vidurio tikslinimo;

14. pabrėžia, kad patirtis rodo, jog lankstumo nuostatos turi esminę svarbą pirmaisiais DFP metais, siekiant finansuoti atsaką į migrantų ir pabėgėlių krizę bei naujas politines iniciatyvas, viršijančias griežtai nustatytas DFP ribas; taigi pritaria Komisijos pasiūlymui išplėsti šių nuostatų taikymą; ypač palaiko ketinimą panaikinti bendrosios išpareigojimų maržos dydžio ir taikymo srities ribas, kaip to taip pat prašė Parlamentas; pažymi, kad siūlomos naujos lankstumo priemonė ir neatidėliotinos pagalbos rezervui skiriamos metinės sumos yra panašios į 2016 m. pasiektus lygius, susidariusius dėl perkėlimo į kitą laikotarpį, o Parlamento prašymas šias sumas viršijo dukart (atitinkamai 2 mlrd. EUR ir 1 mlrd. EUR);

15. pabrėžia, kad veiksmingas ES biudžeto įvykdymas yra svarbiausias Parlamento prioritetasis; ypač palankiai vertina Komisijos pasiūlymą vėl į ES biudžetą įrašyti išpareigojimų asignavimus, panaikintus dėl neįgyvendintų veiksmų, kuriems jie iš pradžių buvo skirti, ir pabrėžia, kad tai buvo vienas pagrindinių Parlamento reikalavimų, išsakytų 2016 m. liepos 6 d. rezoliucijoje dėl DFP; pabrėžia, kad šie panaikinti asignavimai iš tikrųjų yra asignavimai, kuriems biudžeto valdymo institucija jau davė leidimą, turėdama ketinimą, kad jie bus visiškai panaudoti, ir todėl jų negalima laikyti nauja ar

2016 m. spalio 26 d., trečiadienis

papildoma našta nacionaliniams biudžetams;

16. palaiko Komisijos siūlymą įsteigti ES krizių rezervą, kuris būtų priemonė greitai reaguoti į krizes ir į rimtų humanitarinių ar saugumo padarinių turinčius įvykius; mano, kad šios specialios priemonės panaudojimas krizės atveju bus aiškus ir veiksmingas sprendimas, jei prireiks papildomo finansavimo; sutinka su Komisijos pasiūlymu panaudoti panaikintus asignavimus, tačiau tvirtina, kad jie negali būti vienintelis šios priemonės finansavimo šaltinis;

17. primena pagrindinį ES biudžeto vieningumo principą, kuriam kelia grėsmę tarptautinių fondų daugėjimas; todėl prašo skubiai pradėti taikyti šį principą, o iki tol Europos Parlamentui suteikti galimybę dalyvauti vykdam būtiną šių lėšų parlamentinę kontrolę;

18. mano, kad vykstantis TIS tikslinimas yra puiki proga užtikrinti, kad balsavimo reikalavimai siekiant panaudoti DFP specialiąsias priemones būtų suvienodinti ir suderinti su reikalavimais, taikomais tvirtinant Sąjungos bendrąjį biudžetą; prašo atitinkamai pakeisti susijusias nuostatas;

Tuo pat metu pateikti pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų

19. visiškai pritaria Komisijos ketinimui supaprastinti finansines taisykles ir mano, kad tai yra svarbi DFP laikotarpio vidurio tikslinimo dalis; taigi atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą atlikti viso Finansinio reglamento tikslinimą ir iš dalies pakeisti 15 sektorinių reglamentų; pabrėžia, kad supaprastinimo tikslas – paramos gavėjams pagerinti ir racionalizuoti įgyvendinimo sąlygas; įsipareigoja per tinkamą laiką pasiekti šią nuostatą atitinkantį sėkmingą rezultatą;

20. pažymi, kad dėl pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl ESIF išplėtimo, Išorės investicijų plano (įskaitant bendradarbiavimo su atskiromis kilmės ar tranzito valstybėmis partnerystės modelį) ir „Wifi4EU“, kuriuos Komisija pateikė tuo pat metu kaip ir pasiūlymus dėl DFP laikotarpio vidurio tikslinimo, Parlamentas ir Taryba spręs pagal įprastą teisėkūros procedūrą;

Siekiant parengti po 2020 m. taikomą DFP

21. pabrėžia, kad atliekant DFP laikotarpio vidurio tikslinimą reikia pradėti siekti susitarimo po 2020 m. taikomos DFP klausimu; pabrėžia, kad į tai atsižvelgiant turėtų būti prišiami tvirti įsipareigojimai, ypač spręsti nuosavų išteklių sistemos reformos klausimą, įskaitant naujų nuosavų išteklių, kurie galėtų padėti gerokai sumažinti BNP įnašus į ES biudžetą, nustatymą ir laipsnišką visų rūšių korekcijų atsisakymą ir DFP trukmės priderinimą prie institucijų politinių ciklų;

o

o o

22. ragina Komisiją biudžeto valdymo institucijai suteikti visą susijusią informaciją apie Jungtinės Karalystės 2016 m. birželio 23 d. referendumo ir jos išstojimo iš Europos Sąjungos padarinius dabartinės DFP biudžetui, nedarant poveikio abiejų šalių būsimų derybų rezultatui;

23. pabrėžia, kad taika ir stabilumas – pagrindinės vertybės, kurias Sąjunga turi išsaugoti; mano, kad turi būti apsaugotas Didžiojo penktadienio susitarimas, kuris buvo esminės svarbos siekiant taikos ir susitaikymo; pabrėžia poreikį nustatyti konkrečias priemones ir programas, kuriomis būtų užtikrinta parama regionams, kurie patirs ypač didelį poveikį susiderėjus dėl išstojimo iš Europos Sąjungos po to, kai bus pasiremta Lisabonos sutarties 50 straipsniu;

24. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, kitoms suinteresuotosioms institucijoms ir įstaigoms, taip pat valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.